

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010229
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823010229.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. mája 2024 odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/39/2023 zo dňa 16. januára 2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/39/2023 zo dňa 16.1.2024 v časti – vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Za tento prečin mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, ktoré následne zdôvodnil prostredníctvom obhajkyne písomným podaním zo dňa 06.03.2024, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 08.03.2024, a to nasledovne:

Uložený trest zákazu činnosti je neprimerane prísny a uložený bez prihliadnutia na okolnosti, ktoré by mohli ovplyvniť jeho výmeru v prospech obžalovaného, osobné a majetkové pomery, predpoklady zamestnania, spôsob spáchania trestného činu, zavinenie. Jednou zo zásad ukladania trestu je aj zásada proporcionality trestu a tento musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu a obvinenému nemá spôsobiť zbytočné útrapy. Súd v odôvodnení rozsudku poukázal iba na záznamy v evidencii priestupkov a v evidenčnej karte vodiča. Obžalovaný od obdobia, kedy sa stal držiteľom vodičského oprávnenia, t.j. po dobu 10 rokov, porušil pravidlá cestnej premávky, priestupkovo celkovo v šiestich prípadoch. V rámci spáchaným priestupkov nešlo o priestupky vyššej závažnosti, ale o prekročenie rýchlosti v obci o 10 km/hod. Obžalovaný nespôsobil dopravnú nehodu a ani iné závažné následky. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo po dobu 12 mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený rozhodnutím správneho orgánu Okresného riaditeľstva policajného zboru Dolný Kubín, Okresný dopravný inšpektorát v Námestove pod sp. zn. ORPZ-DK-ODI4-36/2021 zo dňa 07.05.2021 riadne vykonal. Účelom trestu zákazu činnosti je, aby sa páchatelovi zabránilo vykonanie činnosti za účelom ochrany spoločnosti. Obžalovaný ročne najazdí v rámci výkonu svojich pracovných povinností 50.000 – 80.000 km. Od 21.04.2023 obžalovaný nespáchal žiadny priestupok na úseku cestnej premávky. Obžalovaný trestný čin priznal a úprimne ho oľutoval a vedie riadny život. Obžalovaný pracuje prevažne

na území Rakúskej republiky a ide hlavne o práce v stavebníctve. Správanie obžalovaného a závažnosť priestupku nedosiahlo takú intenzitu, z ktorej sa dá vyvodiť, že by nemal záujem napraviť sa a viesť riadny život. Pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, nebol odsúdený za trestný čin. V prípade vyhlásenia o vine mal súd možnosť aplikovať ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., resp. analogicky § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Súd po prijatí vyhlásenia obvineného o vine mal možnosť zohľadniť aplikáciu ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f) Tr. zák. práve vo výroku o treste zákazu činnosti. Obžalovaný poukazuje aj na možnosť uloženia peňažného trestu páchatelovi, ktorý by bolo možné považovať za dostačujúci. Poukazuje pritom aj na Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, z ktorého cituje a poukazuje na individualizáciu trestu. Uložený trest zákazu činnosti v rozsahu 18 mesiacov tak nemôže naplniť účel trestu z hľadiska individuálnej a ani z hľadiska generálnej prevencie. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti obvinený navrhuje, aby odvolací súd rozhodol podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. a zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti. Na základe ust. § 322 ods. 3 Tr. por. uložil trest zákazu činnosti v zákonom minimálne stanovenej hranici podľa ust. § 39 ods. 3 písm. f) Tr. zák., alternatívne prehodnotil možnosť uloženia peňažného trestu podľa ust. § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a ust. § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde o odvolaní obžalovaného obžalovaný zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch. Prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (výrok o treste zákazu činnosti), proti ktorým odvolateľ (obžalovaný A. B.) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, a toto je dôvodné.

Ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaný svoje odvolanie obmedzil len vo vzťahu k výroku o treste, konkrétne treste zákazu činnosti, čím bola determinovaná prieskumná činnosť odvolacieho krajského súdu len vo vzťahu k tomuto výroku a vo vzťahu ku konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Krajský súd zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe (t.j. vyhlásením o vine) dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému A. B.. Stavu veci a zákonu zodpovedá aj právna kvalifikácia skutku ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., keď obžalovaný maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Pokiaľ ide o odvolaní napadnutý výrok rozsudku o treste zákazu činnosti vodiča, ktorý bol obžalovanému uložený na dobu 18 (osemnásť) mesiacov, obžalovaný v odvolaní uloženie trestu zákazu činnosti vodiča považoval za neprímerane prísny a žiadal, aby mu bol uložený miernejší trest zákazu činnosti vodiča alebo alternatívny trest, resp., aby mu nebol uložený trest zákazu činnosti vodiča.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného A. B. vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku postupujúc podľa § 168 Tr. por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval pri ukladaní tohto druhu trestu obžalovanému, avšak krajský súd sa v tomto smere nestotožňuje s argumentáciou súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a má za to, že súd prvého stupňa sa nedostatočne zaoberal zákonnými podmienkami pre uloženie aj trestu zákazu činnosti.

Zásah trestnou represiou do práv osoby musí byť vždy proporcionálny a nemožno vychádzať len z jednostranného pohľadu generálnej prevencie ako odstrašujúcej na iných (možných) budúcich

páchateľov, ale musí byť aj individualizovaný voči konkrétnemu páchatelovi práve pre stíhaný skutok charakterizovaný jedinečnými skutkovými okolnosťami.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nebolo namieste obžalovanému ukladať trest zákazu činnosti vodiča. Ako na to správne poukázal aj súd prvého stupňa, obžalovaný doteraz súdom nebol trestaný, z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov na obžalovaného vyplýva, že do 27.06.2023 má evidovaných 6 priestupkov na úseku dopravy. Obžalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že vedie riadny život, pracuje, nedopúšťa sa ďalšieho protiprávneho konania, svoje konanie oľutoval. V tejto súvislosti krajský súd prihliadal na to, že v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. je súd povinný pri ukladaní trestu obžalovanému okrem iného prihliadnuť na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ale aj následok, ktorý bol spôsobený trestným činom. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že ide o uloženie prvého trestu obžalovanému, pričom obžalovaný svojim protiprávnym konaním nespôsobil žiadny následok na zdraví či majetku iných osôb. V kontexte uvedeného odvolací súd po zvážení všetkých do úvahy prichádzajúcich okolností v súvislosti s uložením trestu zákazu činnosti (ako typickou sankciou za najzávažnejšie porušenia pravidiel cestnej premávky, najmä za trestné činy spáchané v doprave), v súlade so všeobecnými zásadami ukladania trestov uvedenými v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. vyvodil záver, že uloženie trestu zákazu činnosti vodiča nebolo v danom prípade nevyhnutné a uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov možno považovať za dostatočné a v plnej miere zodpovedajúce zásadám pre ukládanie trestov, a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Podľa názoru krajského súdu na obžalovaného z hľadiska prevýchovy nie je potrebné pôsobiť aj uložením trestu zákazu činnosti vodiča a samo plynutie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia možno považovať za dostatočnú prevenciu pred páchaním akéhokoľvek protiprávneho konania, t.j. obžalovaný musí vedením riadneho života preukázať, že došlo u neho k náprave.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd na podklade odvolania obžalovaného napadnutý rozsudok z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v časti – vo výroku o treste zákazu činnosti vodiča, nakoľko napadnutým rozsudkom obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vodiča vo výmere 18 mesiacov považoval za neprimerane prísny.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.